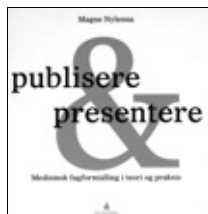

Nyttig og underholdende bok om faglig skriving og presentasjon

Magne Nylenna:

Publisere & presentere. Medisinsk fagformidling i teori og praksis

Fagformidling og publisering er krevende virksomhet. Poenget til forfatteren, som er mangeårig medisinsk for-

midlingsentusiast og redaktør, er at hvis man ikke forteller om hva man driver med, så er det heller ingen som bryr seg.

Denne boken på 329 sider er delt i to omtrent jevnstore deler; teori og praksis. I teoridelen drøfter forfatteren aktuelle begreper, slik som forholdet mellom informasjon og kunnskap: Informasjon er det mye av, mens det er krevende å omsette den i kunnskap. Forfatteren skriver om kommunikasjon i skrift og tale, og spesielt om vitenskaplige tidsskrifter og hvordan ting foregår der.

Praksisdelen handler om det håndverket det faktisk er å skrive og presentere i ulike formater. Det blir gitt konkrete skriveråd for den som skal

presentere fagstoff i form av ulike skriftstykker, hvor den vitenskaplige artikkelen er kongen på haugen. Hvordan unngå å lage presentasjoner med overfylte, glørete bilder som virker mer som en huskeliste for foreleseren? Tipsene finner du i boken. Et nyttig og interessant kapittel handler om skriving på engelsk, forfattet av Stephen P. Lock. Det blir også gitt råd om kontakt med massemedia.

Boken har hele 403 referanser og henvisninger, samt et stikkordregister og en kort liste over Internettadresser. Boken er krydret med underholdende tegninger av Øystein Førre. Det er mange margkommentarer og tekstbokser med hovedpoeng på de brede sidene.

Den tematiske bredden i boken er det ingenting å si på. Det spenner fra knallhard publiseringssosiologi i prestisjetunge medisinske tidsskrifter til «tak for maten»-taler, som forfatteren også streifer innom. Forfatteren går detaljert inn på strukturer og flytskjema for redaksjonell vurdering av ulike vitenskaplige medisinske artikler. Her er det mye stammespråk for medisinske redaktører og profesjonelle fag-

skribenter, og dette kunne gjerne vært gjort enklere.

Boken er godt egnet for folk som arbeider med f.eks. doktorgrad, men gir også en leseverdig innføring for helsepersonell som vil skrive og presentere i det mindre formatet. Medierådene er nyttige og belyser den stadige spenningen mellom journalister og fagfolk, og da spesielt forskere.

Det viktigste budskapet i boken er at skriving i seg selv er et viktig verktøy for å ordne tankene – det er en altså en nyttig prosess. Det vanskeligste og viktigste er å begynne. For praktikere er kasuistikken noe å starte med, et format som forfatteren snakker godt om.

Alt i alt, dette er en leseverdig bok som avmystifiserer noe av publiseringssprossene og gir konkrete tips om hvordan vi kan fortelle om vårt fagvirke – «å skrive sitt fag».

Nils Roar Gjerdet

Oslo: Gyldendal akademisk; 2008.
329 sider, format 22 x 23 cm.
ISBN 978-82-05-36563-6